

og tilmed havde denne Skonnert faaet ny Topsejl og havde i sin Hæk hængende en hvidmalet Jolle, saa det kan ikke have været vanskeligt at se den. Det forekommer mig, at denne Udkigsmand maa have forsømt sin Pligt, at han godt nogen Tid i Forvejen kunde have givet de tre Stød i Fløjten, saa at Kaptajnen og Styrmanden, som begge vare paa Broen, kunde have undgaaet Kollisionen. Men det forekommer mig ogsaa, at da han gav de tre Stød i Fløjten, burde Kaptajnen straks have slaaet Bak. Det synes imidlertid, at Kaptajnen har tabt Hovedet i det Øjeblik. Han gør ingenting. Kort efter giver Udkigsmanden atter tre Stød i Fløjten, men omtrent i samme Øjeblik tørne Fartøjerne sammen. Nu kan der vel siges til Udkigsmandens Undskyldning, at det er oplyst, at Færgens Mandskab havde været i uafbrudt Tjeneste fra Kl. 11 om Formiddagen til Kl. 1²⁰ næste Nat, da Sammenstødet skete. Naar man udnytter sit Mandskab i den Grad, at man kræver uafbrudt Tjeneste af dem i 14—15 Timer, kan deres Opmærksomhed naturligvis slappes, saa de ikke kunne holde saa skarpt og nøje Udkig, som de burde gøre. Jeg synes, at dette taler til Fordel for den skadelidte og til Skade for Staten, og at det maa være en medvirkende Grund til, at Staten her bør yde Hjælp.

Det er kedeligt for denne Mand, som nu har mistet alt. Det er tredie Gang, han forliser paa Søen og mister, hvad han ejer og har. Det har bevirket, at han siger: Nu vil jeg ikke prøve Søen mere, nu vil jeg prøve, om jeg ikke kan klare mig paa Landjorden. Men naar en Mand staaer berøvet alt, selv sine Klæder, er det selvfølgelig meget vanskeligt for ham at danne sig en ny Næringsvej. Derfor vilde hurtig Hjælp i dette Tilfælde have været dobbelt Hjælp, og jeg beklager meget, at Ministeren har ladet hengaa saa lang Tid, inden denne Sag har kunnet finde sin Afgørelse. Ja, den kan jo efter det Forslag, vi her have stillet, ikke en Gang finde sin Afgørelse nu, idet Pengene bevilges under den Forudsætning, at det, som det hedder her, bekræfter sig, at Besætningen paa Dampfærgen „Storebælt“ har Medskyld i, at Skonnerten „Helene“ blev oversejlet. Efter de Forhør, der ere afholdte, synes det mig imidlertid at staa klart, at Færgen har sin store Del af Skylden, ja, at egentlig hele Skylden maa lægges paa den, og at det er uforsvarligt i en stjerneklar og maanelys Nat at sejle en Skonnert ned under disse Forhold.

Jeg synes, det er Statens uafviselige Pligt som den store, mægtige og rige i dette Tilfælde at yde sin Hjælp til en fattig Sømand, der paa den Maade berøves alt, hvad han ejer og har. Jeg vil derfor, idet jeg anbefaler selve Forslaget, tillade mig at henstille til den højtærede Minister, at denne Sag saa snart som muligt maa finde sin Afgørelse, at man fra Statens Side ikke vil se smaaligt, men virkelig stort paa denne Sag, og at man vil yde Manden den Erstatning, som han sikkert i fuldt Maal har Krav paa.

Zahle: Under Nr. 9 findes et Ændringsforslag, der gaar ud paa at bevilge 1,000 Kr. til Magister M. P. Porsild som Vederlag for hans Arbejde til Forberedelse af den biologiske Station i Grønland. Der er nu givet en ret stor Bevilling til denne biologiske eller, som den nu kaldes, danske arktiske Station i Grønland. Det er en Bevilling, som har haft meget ondt ved at komme frem. Denne store og gode Tanke har mødt en overordentlig stærk Modstand udenfor Rigsdagen. Havde det ikke været Tilfældet, havde denne Sag sikkert været gennemført allerede i Fjor. Der var her i Tinget mange, som interesserede sig for den, og oppe i Landstinget viste der sig allerede i Fjor den mest levende Interesse for at faa denne Bevilling gennemført. Nu er det omsider lykkedes, men der er hængaaet megen Tid for Magister Porsild. Han har gjort et udmærket Arbejde for at fremme denne Sag og vil sikkert ogsaa nu, da Ideen bliver til Virkelighed, vise sig at være dygtig til at udføre det Hverv, han her faar. Det er ikke mere end billigt, at der gives ham et Vederlag for den Tid, der er forløbet for ham med disse Forberedelser, en Tid, som desværre er bleven meget længere, end den behøvede at være. Vi maa glæde os over, at Sagen endelig er kommen i Orden, og at man viser Hr. Porsild Retfærdighed ved at yde ham denne Bevilling.

I øvrigt skal jeg kun tillade mig at gøre et Par Bemærkninger angaaende det af Udvalget stillede Ændringsforslag om at bemyndige Ministeren for offentlige Arbejder til at yde en Erstatning til Skonnerten „Helene“s Ejer, hvis det viser sig, at Besætningen paa Dampfærgen „Storebælt“ har Medskyld i, at denne Skonnert blev oversejlet i Nyborg Fjord den 7. November f. A. Jeg skal ikke dvæle vidtløftigt ved Sagen, thi den er klart fremstillet af det ærede Medlem for Køben-